

I 2019 skal vi til
Frederikshavn

Vi har lige købt folkebåd:
Selvfølgelig skal den
være af træ

Kira FD 471 i gode hænder

Af Michaell Ravn, Dana Dalicsek, Christian Sparre og Casper Iversen

Den 1. September 2018, fik vi vores første båd. En smuk træbåd ved navn Kira, en folkebåd, FD 471, bygget i Helsingør i 1966, som nu er vores. Vi har overtaget Kira fra et sødt århusiansk par, Per og Dalia, der har passet godt på hende igennem de tre år, de har haft hende, og Kira har generelt ligget i Århus igennem flere årtier.

Men nu er hun kommet hjem til Sjælland. På turen hjem (100 sømil, én halse!) lagde vi selvfølgelig til i Helsingør, så hun kunne smage vandet hun blev født i, med udsigt til Kronborg og med os til Knejsfestival.

Hvem er vi? Vi er fire unge gutter, Christian, Dana, Michaell og undertegnede Casper, som kender hinanden gennem flere års sejlads med vikingeskibet Havhingsten i

Roskilde. Havhingsten er en fantastisk klinkbygget båd, med helt vildt fantastiske mennesker i alle aldersgrupper og godt fællesskab. Det er denne ånd vi er opsejlet i. Med hygge, øl og tjære, hårdt arbejde, saltvand og bølger om det åbne trædæk.

Så vi var aldrig i tvivl om at det skulle være en træbåd, når først vi skulle have vores egen båd. Træbåde har sjæl. De knirker og knager når de bevæger sig i bølgerne. Når de tager vand ind, så pumper man det bare ud og sejler videre. Og så kan man sagtens selv reparere træbåde. Det er ikke som den livløse plastikbåd som er hård og kold – træbåde har sjæl.

Michaell Ravn, Dana Dalicsek, Christian Sparre og Casper Iversen har taget springet fra vikingeskibssejlads til livet med en folkebåd

Så nu skal Kira ud på nye eventyr. Til Sverige og Tyskland, rundt i Danmark og tilbage i Københavns Inderhavn, hvor der skal drikkes øl og fortælles røverhistorier (og snakkes med smukke piger på den lokale bæverding).

Så hvis I får øje på Kira i en havn et sted, eller ude på bølgen blå, så giv os et vink og så giver vi en øl i havn.

Skib ohøj!

Lykken er at se solnedgangen over havet fra eget dæk... men freden ved ens »egen ø« i skærgården er bestemt heller ikke til at kimse ad

